

billiges, at jeg ikke deltager i Diskussionen derom, efterat det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) har optaget Forslaget, og det vil af samme Grund findes naturligt, at jeg stemmer mod det Forslag, for hvilket han er Stedfader.

Finantsministeren: Der er af mange af de ærede Medlemmer, som have deltaget i denne Debat, fremsat Henstillinger til mig af forskjellig Art, hvortil jeg kun skal svare, at jeg skal mærke mig de forskjellige Anstuelser, som ere komne frem, og forsaavidt de ikke ere mig tilstrækkelig klare, haaber jeg, at jeg kan udtale mig om dem, naar der foreligger en passende Anledning dertil. De skulle blive omhyggelig tagne under Overveielse. Der er derfor, da der ikke foreligger noget væsentligt Stridspunkt, kun Anledning til fra min Side at gjøre et Par Bemærkninger til adskillige Betragtninger, der ere anstillede, navnlig over Ytringer i mit første Foredrag idag. Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen) skal jeg gjøre opmærksom paa, at hvad jeg har tilladt mig at fremsætte om de indirekte Skatter og om Nytten af, at man har de af dem forvoldte Udgifter umiddelbart ved Siden af Statsindtægterne, lader sig ikke overføre paa de direkte Skatter, idet nemlig Amtsforvalterne dels ingenlunde opkræve alle de direkte Skatter, da en ikke ubetydelig Del deraf bliver opkrævet af andre Autoriteter, dels ved Siden af deres Forretning som Opkrævere af direkte Skatter have andre Forretninger. Man kan derfor ikke give et korrekt Billede af Forholdet med de direkte Skatter ved at drage Amtsforvalternes Lønninger fra Indtægterne. Det ærede Medlem omtalte det Hensigtsmæssige i Formuesregnskaber. Jeg vil tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ved at forfølge vor Finantslovs historiske Udvikling vil han se, hvilke Fremffridt vi have gjort med den. Navnlig vil han finde i Statsregnskabet en meget betydelig Del af Statsformuen, som der er omhyggelig Regnskab over, men der er Dele af Statsformuen, for hvilke det ikke vilde være paa nogen Maade hensigtsmæssigt eller muligt at komme til noget paalideligt

Regnskab. Det er navnlig saadanne Dele af den, hvor der ikke er en jævnlig Bevægelse frem og tilbage mellem de Værdier, der ere tilstede i Beholdningen, og Rasken selv. Hvis det ærede Medlem vil tænke sig, for at tage et yderligt gaaende Exempel, en saadan Del af Statsformuen som f. Ex. de store Musæer, vil det ærede Medlem strax indrømme mig, at, hvis man vilde tage et Kapitalregnskab over deres Værdi og fortsætte det fra Aar til andet, vilde man komme til aldeles latterlige Resultater, og saaledes er der naturligvis en hel Del andre, der endnu mindre egnede sig dertil. Man vilde derved komme til de allerstørste Vilkaarligheder. Hvor der derimod findes Dele af Formuen, der staa i stadig Bevelvirkning med Bevillinger, er det af den største Bigtighed og Nytte, at der findes Regnskab over dem. De findes ogsaa i stadig stigende Antal, som det tydeligt fremgaar af Statsregnskabet. Det ærede Medlem yttrede ogsaa nogen Tvivl om, hvorvidt det var en rigtig Operation, vi foretog i Juli Maaned ved at konvertere en Del af vore preussiske Obligationer fra 4 til $4\frac{1}{2}$ pCt. Men det ærede Medlem forsømte at meddele eller har maaste ikke været opmærksom paa, hvad der var den væsentligst bestemmende Grund til denne Operation. Her var slet ikke Tale om nogen Hensigtsmæssighedsforanstaltning, med Hensyn til Effekter, der skulde konserveres. Stillingen var den, at Finantsministeren havde hvilende paa sig et Bud af Finantsloven. Han skulde i Genhold til denne realisere et betydeligt Beløb af Reservesondens Beholdning, og der kunde efter Forholdene dengang nærmest kun være Tale om de preussiske Obligationer. Nu stode Forholdene dengang saaledes, at der i de preussiske Finantser foregik en meget betydelig Operation, hvorved en stor Del 4 pCt. Obligationer konverteredes til $4\frac{1}{2}$ pCt, og saaledes som Forholdene dengang vare, var det umuligt at vide, hvorledes de finantzielle Forhold vilde stille sig, efterat denne Konvertering var foregaaet, hvad der vilde være fordelagtigt at sælge, 4 pCt. eller $4\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer. Derfor maatte Finantsministeren, naar han vilde gaa frem paa en forstandig Maade og fikke sig den fordelagtigste